

ГОТУЙСЯ

„ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новацтва
“HOTUJS” — MAGAZINE
for Ukrainian Children

Видає Головна Пластова Булава

Редагує Колегія:

пл. сен. Леся Храплива,
ст. пл. Світляна Луцька,
ст. пл. Іриней Юрчук
Адреса Редакції:

LESIA CHRAPLYWA

158 East 7th St., Apt. 3A
New York 10009, New York
Адмініструє

Крайова Пластова Старшина
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:

“P L A S T” Inc.
New York 10003, N. Y.
140-142 Second Avenue

Обкладинка роботи

Оксана Борис

ЗМІСТ:

Колисанка	2
Світляна Луцька:	
„Готуйсь” проводить розпитування	3
Ростик і Костик	5
Пісня про Святого Юрія	14
„Готуйсь!” пташки	16
Братчик Ірко:	
Куток розваг	18

„ГОТУЙСЬ” ДЯКУЄ ЗА ДАТКИ НА ФОНД:

Пластовій Станиці Гемпстед і зокрема новацтву за два датки по 5 доларів. Новачкам „Стрибунчикам” із Торонта, які защедрували на „Готуйсь”, з своєю сестричкою Ксенею 12 і пів доляра. Вуйкові Слоневі з Помаранчівки за 10 доларів. Станиці Гамільтон з Канади за 5 доларів. Таборові новачок минулого літа на Вовчій Тропі „Гомін з України” за даток 80 доларів. Ці гроші заробили вони самі, розпродуючи кераміку, що їй розмалювали. Пригадуєте світлинку їх праці в числі за жовтень минулого гоку?

„Готуйсь” дякує теж Сьомому гніздові новаків „Перелетні пташки” з Нью Йорку за даток 10 доларів. А особливо дякує тим, що

передплатили його бідним дітям в Європі: сестрички „Хуртовинки” заплатили дві передплати, а 64 Відділ Союзу Українок Америки — чотири.

Всім „Готуйсь” щиро дякує і жде, хто дальший?!

Коли „Готуйсь” був вже майже готовий, прийшов даток від роя „Бджілки” гнізда „Лісові комашки” із Торонто, 5 і пів доляра. Це їх добре діло в честь Тараса Шевченка. Листу підписали: Оля Лящук, Ліда Малецька, Дарка Грабовецька, Аня Мазур, Геня Чорній, Дьодя Думин, Адриана Ванкевич, Надя Яцик, Віра Цап, Мирося Бабенко, Наталя Пендюк, сестричка Дарка Танчак. Дя-ку-ємо!!!

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 5 (96)

Травень

1964

ПОНАД ВЕЧІР ЗЛОТІЇ
ЗАДЗВЕНІЛИ ДЛЯ МАРІЇ
КВІТИ-ДЗВОНИ:

— ДЗЕНЬ ТА ДЗЕНЬ...

БІЛОПЕРІ ЯНГОЛЯТА

ДЗВОНЯТЬ КВІТАМИ ЗАВЗЯТО,
ЛИШ СКІНЧИТЬСЯ БОЖИЙ ДЕНЬ.

І ЛУНАЄ ДЗВІН УСЮДИ

І СПІШАТЬ У ЦЕРКВУ ЛЮДИ,

А ДЗВІНОЧКИ:

— БАМ ТА БАМ...

УСМІХАЄТЬСЯ, ЯСНІЄ,

ДОБРА З ОБРАЗА МАРІЯ
УКРАЇНСЬКИМ НОВАКАМ.

Мал. Марта Шгинда

КОЛИСАНКА

Мати доню колихас
У колисочці новій,
В вікна нічка заглядає,
Повна зір і повна мрій.

І колисанку співає,
А колиска хить та хить...
Як недобрый змії літає,
Та у хатку не влетить,

Не загляне у віконце,
Щоб лякати дитя моє:
Божий Лицар, наче сонце,
Злого змія він уб'є.

Коливається поволі
То в один, то в другий бік...
Красна княжна у неволі
Вже терпить трисотий рік...

Хилитається колиска
Раз сюди, а раз туди...
Вже Господній Лицар близько
Визволять її з біди...

Визволять, моя дитино,
Твій далекий, Рідний Край...
Впали зорі на коліна,
І шепочуть: Боже, дай...

Мал. Ірка Савойка

„ГОТУЙСЬ” ПРОВОДИТЬ РОЗПИТУВАННЯ

На святочно прибраному столі стояв великий плетений кошик, накритий вишиваною серветкою. Кошик поклали на стіл діти, коли принесли в ньому з церкви свячене, великодню паску. „Готуйсь” що саме прийшов у гості до дітей, цікаво споглянув на кошик, підійшов до стола, відгорнув серветку і ахнув з дива. Чого там тільки не було! По середині пишалася пахуча рум'яна паска, навколо обвилася ковбаса, збоку лежала плесканка сира та грудка масла, був і хрін і яєчка. А все було прибране пишним зеленим барвінком. Та зір „Готуйся” спочив на красно писаній писанці. „Готуйсь” обережно взяв її в руки, щоб краще приглянутися. Коли це писанка заговорила:

— Вважай, мій друже! Моя шкаралупка дуже тоненька і може легко збитися!

— Які чудові, рівнесенькі твої взори! Це певно якийсь славний маляр змалював їх на твоїй шкаралупі!

Писанка засміялася, аж трохи не вискочила „Готуйсеві” з рук:

— Ха, ха, ха! Мене писала дванадцятилітня дівчинка Марічка, а її навчила писати її мати. Писання писанок — прадавній український звичай, що його передають з роду в рід матері своїм дочкам.

„Готуйсь”: А які бувають взори?

Писанка: Мої взори бувають геометричні, тобто риси, коліщатка, трикутнички; або рослинні: квітки й листочки. Бувають і тваринні: олені, півники, коники. Та вони мають не лиш таке значення! З прадавніх часів вони означають щось куди більше! Ось поглянь: олень на моїй поверхні значить, що кожна людина повинна шукати все життя правди, так, як олень завжди шукає чистого джерела, щоб напиться води, а з брудного пити не буде. Зелені крапки, що їх часто зустрічаємо на писанках — то „сльози Божої Матері”. Легенда розказує, що коли Божа Мати довідалася, що Син Її, Ісус воскрес, сльози радості потекли з Її очей і скотилися в кошичок з яйцями, що його держала в руках. Там, де впали сльозини, появилися дивні візерунки.

„Готуйсь”: Це все дуже цікаве! Та скажи, красна писаночко, чим тебе розмальовують? Хіба ж не звичайним квачиком?

Писанка: О, ні! Щоб мене розписати, треба писальця, тобто тоненької металевої лійки, прикріпленої до патичка. В цю лійку кладуть дрібку воску та розгрівають його над свічкою. Розтопленим воском, що стікає крізь малесеньку дірку у споді

лійки, пишуть по мені взори: покривають воском ці місця, що мають остатися білі. Коли віск застигне, кладуть мене у найяснішу барву, звичайно жовту. Коли моя шкаралупа набере вже досить жовтої барви, мене виймають з горщика, а як обсохну, тоді знов пишуть воском, ці місця, що мають бути жовті. А тоді вкладають мене в темнішу барву, скажемо: у помаранчеву. Так роблять стільки разів, скільки барв хо-

чуть накласти на мене. Кінчають на найтемнішій: темно-вишневій або й чорній.

„Готуйсь”: То тоді, значить, ти ціла покрита воском!

Писанка: Це мені не шкодить, бо так я довго не залишаюся. Віск обтоплюють над печею і тоді тільки виступають на мені всі взори. А щоб я була ще краща, натирають мене натовщеною шматкою, і всі барви починають тоді блищати.

„Готуйсь”: Я дуже радий, що мав нагоду з тобою зустрінутися та почути, як тебе пишуть. Я читав багато про те, що тебе люди дарують одні одним на Великдень, і через те ти — знак дружби й доброї волі.

Писанка: Я — навіть ще щось більше. Вчені зуміли б тобі сказати, що мене-яйце вважали прообразом сонця, і то ще навіть погани, до приходу Христа. Навіть вже тоді був такий переказ, що коли люди пишуть писанки, то міцніють кайдани на тілі недоброго велетня, який робив би багато шкоди, якби вирвався на волю. Але найбільше я рада та горда з цього, що можу прикрашувати найкращий у світі празник — Воскресення Христового.

„Готуйсь”: О, про це, що ти сказала, я таки мушу написати моїм читачам! Але тепер прощай — чуєш, мене кличуть:

Мал. Віра Юрчук

— „Готуйсю”, „Готуйсю”, а де ти?

„Готуйсь” поклав ніжно писанку у кошик, прикрив уважно

вишитою серветкою і подався на город, де вже ждали на нього діти, щоб разом виводити гагілки.

Подала Світляна Луцька

РОСТИК і КОСТИК

(Продовження)

— Я християнин, бо мій батько прийняв християнство ще тоді, коли ходив з князем Святославом Ігоревичем на Болгарію. А всіх киян буде саме сьогодні христити князь Володимир у Дніпрі... Я зараз веду туди своїх отроків, — хочеш піти з нами?

— Хочу, хочу! — аж сплеснув в долоні Костик.

Путята скликав отроків і на диво, хоч як вони були розбавлені стрілянням — миттю повісили луки на плече та поспішили за ним. Два отроки попросили у Ростика дозволу всісти в авто, а інші попихали їх на радість усім.

Недовго йшли, аж побачили над Дніпром ціле море людських голів. Багато людей вже стояло в воді, а на березі видно було княжий почот у барвистих одягах та священників у золотих ризах. Тут Путяга затримав отроків.

— Зараз, як велів наш князь, — сказав — ви приймете святе хрищення. А щоб охриститися, треба вам хресних батьків. І оце склалося таке, що саме сьогодні прибули до нас два отроки-християни. Чи хочете мати їх хресними батьками?

— Хочемо, хочемо! — загули отроки, схопили Ростика й Костика на radoщах на плечі і понесли їх аж до Дніпра.

Отроки вступили в воду, плитку при березі, а Ростик з Костиком поставали біля Путяги над самою рікою. Священники співали та благословили людей знаком хреста.

— Ох, тут так гарно й так добре! — прошепотів Костик. — Я готов тут остатися назавжди. Тепер же матиму тут стільки хрищеників!

— Воно й незле було б! — відшепнув Ростик та при тому кинув поглядом на їх авто, що стояло зараз за ним і задеревів. Його саме підносив, мов легеньку забавку, якийсь величезний дідуган, з волоссям та бородою. Ростик з Костиком кинулися до дідугана, мов опарені. Ростик схопив авто за передні колеса, Костик за задні, а що дідуган не сподівався опору, то вдалося зараз вихопити йому авто з рук та поставити знов на землі, і хлопці для безпеки вскочили в нього. Дідуган закричав, підносячи руки до неба: — Хто б ви не були,

а на вас впаде гнів Перуна, що помагасте христити киян, та відривасте їх від віри предків! Пек вам та осина, а більше вам вже рясту не топтати! — і замахнувся на хлопців великим ножом...

Але поки ніж торкнувся хлопців, Ростик натиснув чарівний гудзик. Ніж сховзнувся по металевій відзначці Святого Юрія. Костик тільки вспів махнути рукою на прощання Путяті, що з витягненим мечем добігав на підмогу, і все знов зникло...

— Це був жрець Перуна! — сказав Костик. — І через нього нам довелося покидати наших хрищеників!

— Радій, що не довелося згинувати! — пробурмотів Ростик.

— Але мені якось ніби соромно, що ми немов злякалися його і втікли. На другий раз я вже буду відважніший — побачиш!!!

Їхали хвилину мовчки, а далі Костик знов не видержав:

— Ростю, брате, а чи не попробував би ти якось завернути? Тож бо Путятя буде думати, що ми звичаю не знаємо, що не розпрощавшись, відїхали, і як же нам їхати далі, коли у нас стільки похресни...

Але кінчати не стало часу. Почулися несамовиті крики та стогони, в повітрі заблисло щось неначе великі ножі. Авто протиснулося силою поміж юрбу людей та коней, розкидаючи їх на всі боки, а далі заїхало в густі кущі і стануло. Ростик хотів спинити

авто, але замість того затрубів і далі трубів, не перестаючи, мов не знав, що йому іншого робити. Аж врешті Костикові вдалося відірвати силою його руку від гудзика в середині керівниці.

— Досить, досить, вже вистане! — просив Костик. — А то ще налякаєш людей так, що повтікають і навіть не знатимемо, в якій добі ми були!

— Мабуть ще гірше заїхали, як було в ці твої трипільські горшки! — відгризся Ростик, але так перестав трубити.

Тепер можна було розглянутися. З кущів було добре видно поляну, крізь яку вони проїхали. Там метушилися люди. Одні успокоювали коней, що рвалися, сполошені, тікати в ліс. Інші перев'язували один одному рани, а ще інші зібралися кругом старенького, сивого як голуб священика, що лежав на землі.

— Це ще княжа доба, я пізнаю по одягах! — шепнув Костик. — Тільки поглянь, тут ніби люди з якихось двох різних країн. Одні хіба ж наші... А інші?..

А тим часом на полянці худорлявий чернець похилився над священиком:

— Ви не ранені, ваша Достойносте, отче Опізо? — спитав затурбовано.

— Ні, не ранений, отче Григорію, — відповів священик. — Цей драб замахнувся на мене мечем, але я відхилився саме в час, так, що аж втратив рівновагу і впав

з коня. Але через те і врятував-
ся...

— Вони говорять по-латині! —
шепнув Костик Ростикові.

Ростик злякався не на жарти:

— Якщо так, то сидім тихо, бо
якби нас помітили, а я латини
навіть ніколи не нюхав!

— Смішний ти! — заспокою-
вав Костик. — Я теж її буду вчи-
тися аж у середній школі, а ось
розумію кожне слово. Це ж ми
розуміємо завжди і всюди, що го-
ворять!

А тим часом старенький Опізо
піднявся на ноги. Йому помага-
ли його слуги.

— Де корона, Господи, де ко-
рона! — тривожився він.

— Ось тут вона! — відповів
багато вдягнений молодець та
підніс дерев'яну, міцно оковану
залізом скриньку. — Коли боя-
рин Судислав стереже корони
для свого князя, то радше згине,
як дасть її відібрати розбійни-
кам! — Він відкрив скриньку і
Ростик з Костиком аж закліпали
очима, так заблиснули на сонці до-
рогі самоцвіти на короні.

— Хвалити Бога! — відіхнув
Опізо та перехрестився. — Мене
вислав Святіший Отець Папа Ін-
нокентій Четвертий, щоб корону-

Мал. Ірка Савойка

вав я цією короною вашого князя Данила. А тут ось у вашому краї трохи не то що корони, але й життя не втратив!

Чернець Григорій погладив свою бороду:

— Розбійники всюди чигають при шляхах на подорожніх чи в вас в Італії, чи в нас, на Русі. Тільки ж, як бачите, русичі не так легко дадуть скривдити свого гостя, а будуть боронити його до останку.

— А мені не здається, щоб це були звичайні розбійники, — відповів Судислав, замикаючи скриньку та обережно приторочуючи її до сідла коневі. — Це мабуть були татарські люди, що їх хан нароком наслав, щоб відібрати корону...

— Може й так, — відізався повагом чернець Григорій, — татари дуже бояться, що коли наш князь Данило стане королем, то йому на допомогу рушать на татар всі християнські лицарі. Тоді вже певно буде татарам кінець!

— З Божою поміччю так і буде! — промовив отець Опізо, всідаючи на коня, білого мов сніг, у дорогій упряжі.

— Та пождіть, — стрепенувся нараз другий боярин, дуже подібний до Судислава. — Ми боролися, скільки сил стало, але розбійників було більше, ніж нас. І правда мого брата, Судислава, що якби треба було й полягти в бою, то ми цього не злякалися б. Але ми всі бачили, як щось див-

не промайнуло поміж нами, та чути було якийсь дивний звук, наче рев лева на пустині. Це й його налякалися розбійники, що втікли так скоро, аж слід за ними загув.

— Правда, Яромире, — признав чернець Григорій. — Я бачив і всі бачили, та воно мов під землю провалилося. Коли хочете, хлопці, — звернувся до своїх слуг та молодих ченців-новиків, — пошукайте, що це могло бути. Тільки не баріться, пам'ятайте, що князь наш жде нетерпеливо гостей з Риму!

— Чуєш, зараз нас і так знайдуть, — заворушився Костик. — Краще самі вийдім!

— Ти йди, коли хочеш! А я не розумію латини!

— Таж кажу тобі, що я дома теж не розумів би, а тут розумію. Ну, я йду! — І Костик відчинив дверцятка авта.

— А я остануся тут! — і Ростик поклався впоперек сидження в авті на знак, що й не думає рушатися з місця.

Костик вийшов сам на поляну. Спершу страшно йому стало, бо всі зараз збіглися кругом нього і дивились, мов на яке чудо.

— Це я був, з моїм братом — промовив Костик і зрадів, впевнившись, що його розуміють. Бо зараз і посипалися з усіх сторін питання то нашою мовою, то по-латині:

— А як це ти зумів так ревіти, мов звір?

— А на чому це ти приїхав, без коней?

— А що це за дивний одяг на тобі? Звідкіля ти?

— А як ти не боявся, хоч такий ще маленький?

Аж успокоїв їх отець Григорій:

— Та залишіть же його! Хто б він не був, це він врятував корону для нашого князя і про нього будуть повік згадувати наші літописці...

Тут Костик дуже засоромився:

— Та я не знав, де я і що це діється, а трубів не я, тільки мій

брат, Ростислав; він ось-тут, я вам зараз покажу...

Мелнувся, розгорнув кущі і... не побачив ні авта ні Ростика. Тільки понадламувані гиллячки пригадували, що вони там колись були. Костик скаменів. А далі, як стояв на місці, так припав до землі і гірко заривав.

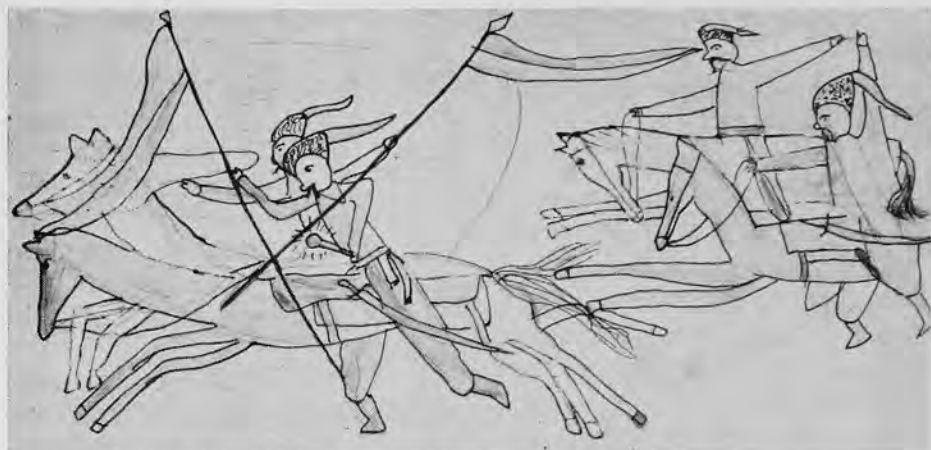
Ігумен Григорій погладив його по голові:

— Чого ж це ти плачеш, молодче? Врятував нас із такої великої небезпеки, а тепер сам плачеш, мов мала дитина?!

(Продовження буде)

Рій „Жайворонки” з Філадельфії зі сестрикою Дзвінкою вшановують Тараса Шевченка на святочних сходах.

Малюнок майбутнього новака Олесь Кузишина з Нью Йорку:
картина до пісні „Засвітали козаченьки”.

З Кентону, Америка, прийшов такий лист:

До Хвальної Редакції „Готуйся”.

Прошу помістити в „Готуйсе-ві” наш віршик на 22 Січня, і, якщо буде місце, віршик „Баранчики і Зайчики” в лютовому або березневому числі. У журна-лику були вже не раз дописи та світлини з Кентону. Просимо нам не відмовити і на цей раз. Дону-чуємо ці два віршики. Склали їх юначка Хрестя й новачка Мару-ся Маланій.

БАРАНЧИКИ І ЗАЙЧИКИ

(Співати на мелодію „Циганочко
моя”)

Зимою, коли сніг, мороз надворі,
Майструємо, співаємо, в домівці
[пластовій.

Приспів: Баранчики та Зайчи-
[ки, новачи малі,
Ставайте на струнко,
та ще й в однолаві!

Весною, як квітки запахнуть
[у траві,
На зустріч, на ватру, ідемо усі!
(Приспів)

Як літо гаряче і в таборах рух,
Відпочине тіло, відпочине дух!
(Приспів)

Під осінь, як листя лежить на
[землі,

Лицем до природи, на
[прогулянку всі!
(Приспів).

ДВАДЦЯТЬ ДРУГЕ СІЧНЯ

Україна, Україна, наша ненька
[довговічна,
Знов повстала, знов воскресла
[в Двадцять Друге Січня.
Увесь нарід гомонить: — Будем
[битись, вільно жить!

В Злотоверхий город Київ на
[площу Софії
Линуть наші мрії.
Про Базар та славні Крути нам
[ніколи не забути.

Увесь нарід гомонить: будем
[битись, вільно жить!

Ми завжди читаємо „Готуйсь”
і дуже його любимо!

Підписали юначка Христя і
новачка Маруся Маланій.

„Готуйсь” дуже радо містить
їх допис та хоче від себе додати,
що „Зайчики”, — це назва роя
новачок, а „Баранчики” новаків
у Кентоні. А містимо цей допис
як могли, — хоч це, на жаль,
уже травень. Ждемо і дальших
дописів та малюнків!

***

„Готуйсь” знов дістав листа з
Австралії.

Наша Просфора в Мельборні

Дня 25 січня 1964 ми відсвяткували в нашій чудовій Катедрі у Північному Мельборні свято Просфори, що його звичайно влаштовують після Різдва. Зібралось там багато людей, а навіть

був приявний наш Єпископ, Пресвященний Прашко. Три новачки з роя „Соняшник” та один новак з роя „Леви” виголосили вірш „Три свічки”. Заповідач був мій брат Юліян Сениця. Перша свічка була Віра Рибалко, друга свічка була Ліда Каспенкович, а третя свічка була я.

Наш вірш зробив на приявних дуже глибоке враження. Потім маленька Ліда Ланг і мій шостилітній братчик Теодор Сениця ви-

„Степові вовки” на новацькій за-
баві „Мандрівка довкруги світу”.
Клячуть, зліва до права: Андрій
Костів (китаєць), Михайло Тур-
чин (турок), Роман Баранський
(український чумак), стоять злі-
ва: Андрій Рак (турок), Тарас
Наум (турецький паша), Юліян
Британ (український князь),
Марко Соробей і Ярослав Шуль
(турки).

голосили різдвяний вірш і за це дістали багато оплесків.

Лідія Сениця

з роя „Соняшник”, Гленрой,
Вікторія, Австралія.

У таборі „Сокол”

Коли ми приїхали в табір, були трохи помучені. Але коли ступили ногою на таборову площу, відразу віджили. Швидко взялися до праці і приготували собі в шатрі ліжка. Деякі діти сумували за домом, а інші були веселі, що приїхали врешті в табір, що можуть віддихнути в лісі свіжим повітрям. Щоднини мали ми руханку, молитву та ватру. Ми ходили на прогулянку в гори і купалися в басейні. Після кількох днів можна було бачити нас з обличчям почорнілим від сонця. Найбільше подобалися мені в таборі день відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові та день присвячений Карпатським Січовикам, між якими було багато пластунів. Але час минув скоро і ми мусіли повертатися додому та прощати табір до другого року.

Готуйсь!

Новачка Ірка Баран

Гленрой, Австралія.

Як знаєте, в Австралії літо тоді, коли на північній півкулі зима, отже табір цього літа вони вже відбули!

Новак з Нью Йорку пише нам про минулорічне Свято Весни:

У 1963 році все новацтво з Нью Йорку та Брукліну відзначило Свято Весни в лісі в Йонкерсі, недалеко Нью Йорку.

Ми мали там ватру, співали та грали різні гри. Сестричка нашого роя „Тури”, Надя, розказала нам казку. Всі новаки нашого роя взяли участь у Святі, і за це ми дістали похвалу.

Андрій Коваль,

рій „Тури”, 29 гніздо
„Діти Степу”.

„Готуйсь” жде, що після цьогорічного Свята Весни дістане куди більше листів від таких роїв, що були на Святі в цілості — і ніодного новака не бракувало.

Рій новачок „Соняшник” з Гленрой в Австралії у цьогорічному таборі на „Сокол” біля куреня, що його самі собі збудували під час прогулянки.

З новацької забави в Нью Йорку: хорівід дівчаток в українських одягах. Зліва — з Київщини, зправа — з Лемківщини. Найменша „лемкinya” тримає в руках ляльку в лемківському одягу.

З Монреалу ми дістали такі листи:

Дорогий „Готуйся”!

Я, новачка Люба Сунак з роя „Голубки” в Монреалі, Канада, відгадала уривок із вірша, що його написав Тарас Шевченко (з березневого числа цього року).

Тепер хочу написати щось про себе. Я росва „Голубок”. Я пройшла вже другу новацьку пробу і приготівляюся до третьої. Здобула теж такі відзначки вмілостей: лісової мавки, таборовички, танцюристки, співачки і кобзарки. Хочу теж здобути ще багато інших вмілостей. Після табору перейду до юначок.

Готуйсь! Люба Сунак

Дорогий „Готуйся”!

На наших сходинах ми розгадали загадки із місяця лютого.

Я — учениця четвертої класи Рідної Школи. Належу до новацтва, до роя „Жайворонки”. Ми відбуваємо сходини кожного вівторка. На сходинах наша гніздова, сестричка Марта дуже гарно показує нам різні гри та вчить співати. Розгадуємо загадки, малюємо та таке інше. Часом сходимося цілим гніздом у домівку і там маємо веселі зайняття гуртом. Я дуже люблю Пласт.

З привітом для Тебе, „Готуйся”

Оля Наум

ПІСНЯ ПРО СВЯТОГО ЮРІЯ

Жваво

Музика Оксани Тарнавської

Розго-рі-лась ват-ра -- ме-рех-тить яс-на.

Розцві-ла ба-га-та но-ва-кам вес-на.

Всі новазки і нозаки знають,
що святий Юрій — то опікун,
патрон Пласту, а з ним і новац-
тва. День святого Юрія припадає
на шосте травня. Звижайно свят-
куємо його виїздом з міста у ліс
на прогулянку та ватрами зи
вогниками, бо це рівночасно і
позаток весни та новакуванням
у природі.

Всім років тому помістив був
„Готуйсь” у травні вірш про свя-
того Юрія. Цього року сестризка
Оксана Тарнавська, найстарша
сестризка пластунок в Австралії,
склала музику до цього вірша,
щоб новацтво могло його співати
на Святі Юрія та опісля в усіх
таборах. „Готуйсь” щиро дякує
сестризці від себе і від усього
новацтва, що подарувала нам но-
ву новацьку пісеньку.

А тут усі слова до неї:

Розгоріла ватра —
Мерехтить ясна.
Розцвіла багата
Новакам весна.

Новакам лунає
Казка при вогні:
— Іде лицар гасм,
Іде на коні...

Іде лицар гасм,
А напроти — змії!
— Гей, куди блукаєш,
Лицарю ясний?

Правди кинь шукати,
Послужи мені:
В мене є палати
В морі аж на дні!

В мене самоцвіти
Сяють, мов вогні...
Правді кинь служити:
Послужи мені!

— Вийняв лицар стріли,
Меч двосічний взяв,
Змія в серце вцілив,
Лютий змії сконав!

Іде лицар гасм,
Де квітки дрібні...
Новакам лунає
Казка при огні...

Л. Х.

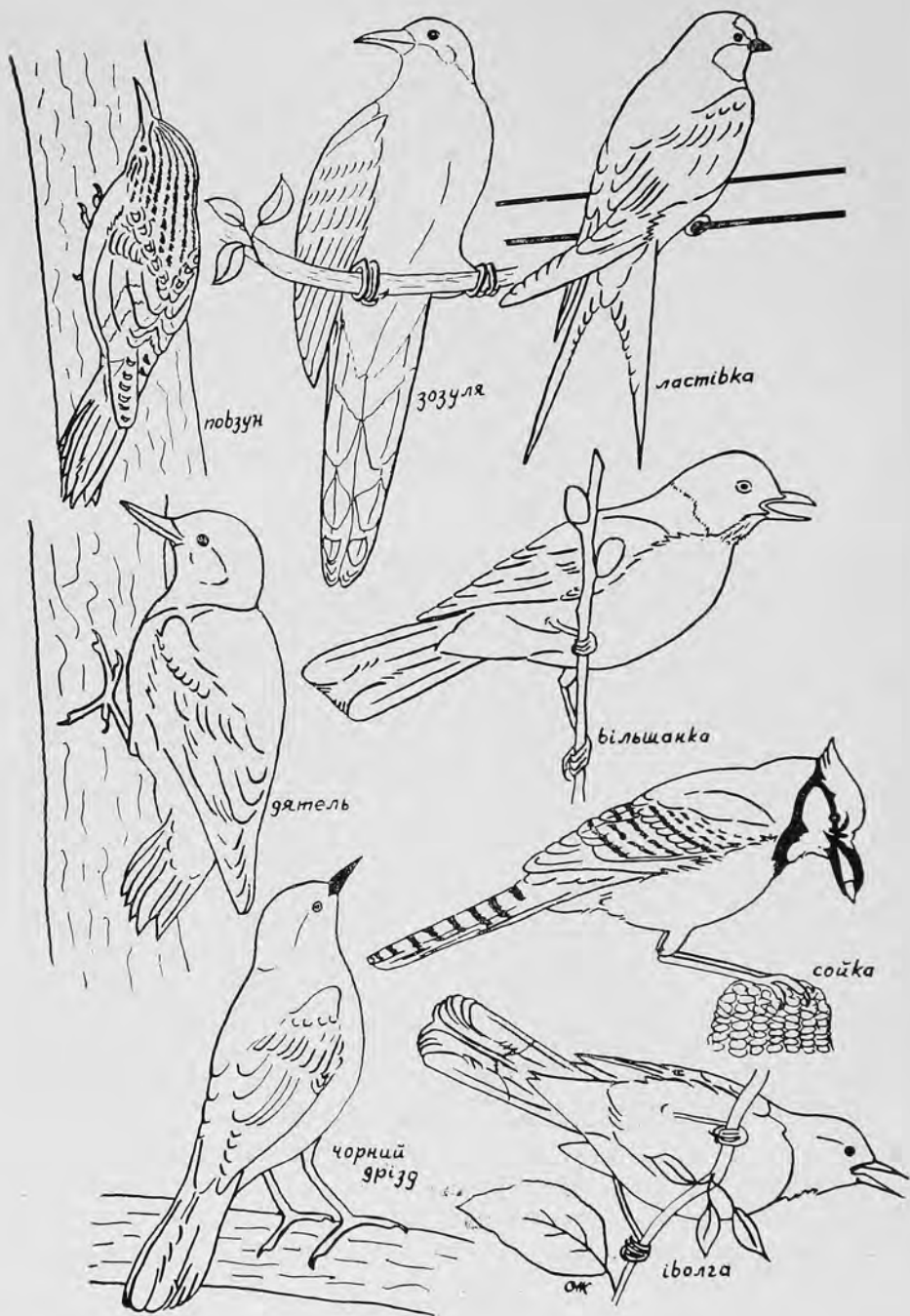

Відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові на оселі „Сокіл” в час пластового табору в Австралії.

Рій новаків „Тури” з Нью Йорку на минулорічному Святі Весни. Клячуть зліва до права: Юрій Щеснюк, Степан Бакань, Ромко Лютак, Михайло Лельо, стоять: Богдан Поритко, Ярослав Качунь, Орест Захарчук, Андрій Михалевич, Юрій Баб'юк, Артур Кулик, Андрій Коваль.

повзуч

зозуля

ластівка

дятель

вільшак

сойка

чорний дрізд

іволга

„ГОТУЙСЕВІ” ПТАШКИ

Правда, „Готуйсь” не держить їх усіх у себе вдома в клітках. Бо не мав би на це місця. А друге — пташка в клітці дуже нещаслива. Їй добре тоді, коли вона може свobodно літати, куди сама хоче. Але ці пташки, що тут намальовані, таки власність „Готуйся”, бо він знає назву кожного з них українською мовою. А що Ви всі з весною будете ходити на прогулянки та пізнавати різних пташок, то й Вам це пригодиться. Якщо ж зустрінете ще яких інших пташок, що їх української назви не будете знати, пишiть якнайшвидше до „Готуйся”, а він дуже радо відповість!

Мал. Ксеня Кльофас

1. **Повзун** — brown creeper — die Spechtmeise
2. **Зозуля** — cuckoo — der Kuckuck
3. **Ластівка** — barn swallow — die Schwalbe
4. **Дятель** — red-headed woodpecker — der Specht
5. **Вільшанка** — robin — das Rotkehlchen
6. **Сойка** — blue jay — der Holzhäher
7. **Чорний дрізд** — blackbird — die Amsel
8. **Іволга** — oriole — die Goldamsel
9. **Колібрі** — hummingbird — der Kolibri.

З новацької забави в Нью Йорку
„Мандрівка довкруги світу”:
японки.

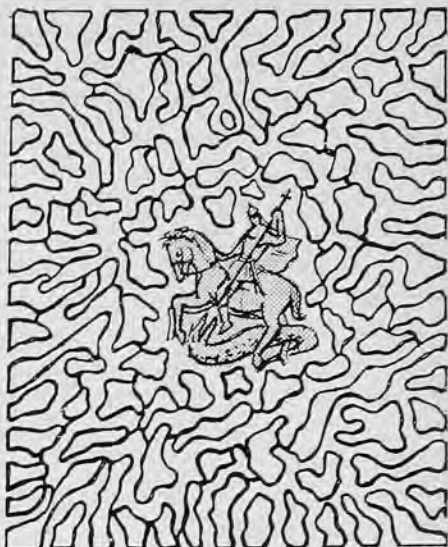
КУТОК РОЗВАГ

Святий Юрій — Опікун Пласту

На малюнку бачите, як відважний лицар, Святий Юрій вбивас грізного змія, що жив у печері та пожирав людей. Дорога до печери була так переплетена, що нелегко було знайти вхід до неї. Спробуйте знайти дорогу, що нею Святий Юрій дістався до печери.

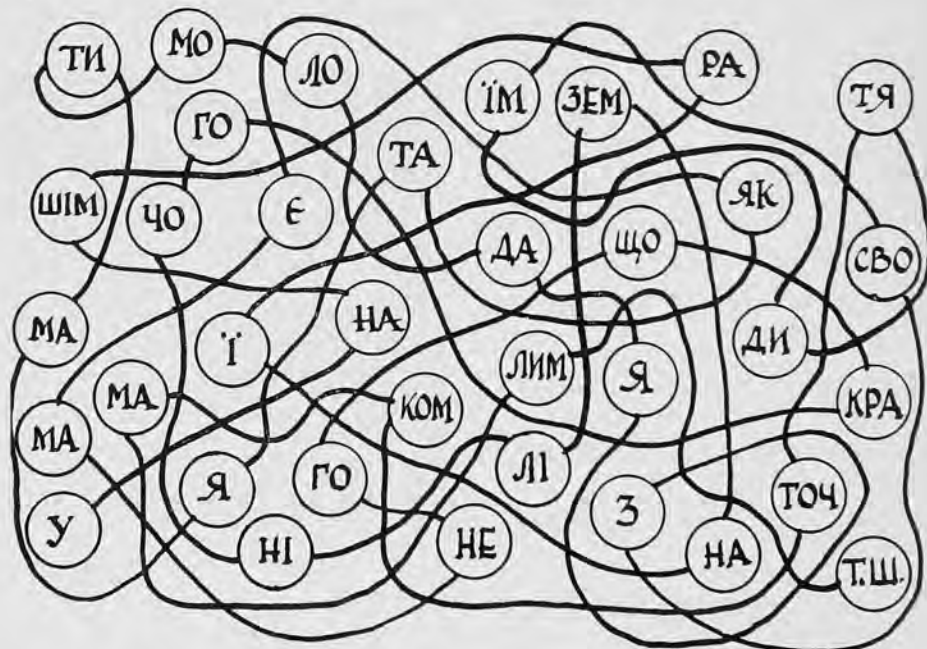
Тарас Шевченко про Матір.

Тут написано кілька рядків з вірша Тараса Шевченка, що в ньому він говорить про пошану для Матері. Спробуйте прочитати їх! Починайте читати від колісця, позначеного буквою „У”. Букви, що слідуєть одні після

одних — отримані з собою хвилястими лінійками.

Пам'ятайте — „Готуйсь” жде Ваших розгадок!

РОЗГАДКИ ЗАГАДОК

Як ми вже обіцяли, подаємо розгадки за всі три перші числа 1964 року разом.

СІЧЕНЬ: Загадки:

1. Годинник.
2. Час.
3. Місяці та рік.
4. Дванадцять місяців.
5. Дні тижня.
6. День.
7. Ніч.
8. Час.

Новорічні побажання: (відчитати довкруги малюнка хлопчика, що „посіває“).

Новий Рік мов оріх
Здоров наступає,
Усім вам, новакам,
Сердечно бажає
І добра і блага
Із усього світу,
Щоби ви, новаки
Жили многі літа.

ЛЮТИЙ: Новаки-лещетарі.

НО-ВАК МО-РО-ЗУ НЕ БО-ЇТЬ-СЯ (Відчитати на прапорцях у снігу).

Звірі, що сплять зимою.

(Знайти їх контури на малюнку).

Ведмідь, Їжак, Лилик, Жаба, Гадюка.

Зимові загадки.

1. Сніг.
2. Мороз.
3. Лід.
4. Санчата.
5. Лещети.

БЕРЕЗЕНЬ: Загадка Мишки-Гризикнижки.

(Назви й автори книжок, що за них передягнені новаки на забаві).

Стоять зліва:

Віра Лебедова: „Гарфа Леїлі” (Леїля).

Борис Грінченко: „Олеся” (Олеся і татарин).

М. Дмитренко: „Михайлик” (Михайлик і собака).

Ігор Федів — Валентин Злотополець: „Син України” (Микола Наливайко і Чинкадавін).

Любіть рідне слово.

Не цурайтесь того слова
Що мати співала
Як малого сповивала,
З малим розмовляла.

Це уривок із поеми Тараса Шевченка „Гайдамаки”.

Добрі розгадки загадок прислали такі новачки й новаки (ті, що їх досі ще не згадував „Готуйсь” в попередніх числах): **Сяня Мостович** з Луївілл, Кентаки, Америка, **Володимир Гайдар** із Боффало, Америка, **Христя Романів**, Філядельфія, Америка, **Леся Бекерська** з Ютики, Америка, **Оля Наум**, **Люба Сунак** та **Аріядна Манило** з Монтреалу, Канада. Але найбільше загадок розгадав новак-орля **Славко Курчак** з Гемпстедту, Америка. І за те редакція „Готуйся” признала йому нагороду-книжку Андрія Чай-

ковського: „На уходах”. „Готуйсь” щиро вітає Славка з цим успіхом!

А всі, хто не вспів був розгадати загадок, хай візьмуть в руки три перші числа цього року

і порівнюючи загадки з поданими розгадками — навчаться, як треба розгадувати!

Тепер чергова нагорода буде за розгадки з чисел за **квітень, травень і червень!** Увага!!!

КАЛЕНДАРЦІ „ГОТУЙСЯ”

Коли побачите в цьому числі аж два календарці, то не думайте, що це знов чортик Хляп вмшався в нашу роботу! Ні, просто вакації вже близько, (правда, що Ви теж вже їх ждете?!); отже в липні та в серпні „Готуйсь” не виходить. А щоб якимось помістити в журналіку календарці на весь рік, містимо тепер, у травні, за травень і червень, а в червні помістимо за липень і серпень — щоб Ви взяли це число зі собою на вакації і завжди знали, який це день.

А тепер пригляньмося, що будемо святкувати в цих двох місяцях: зараз першого травня припадає Велика П'ятниця, а після неї від неділі до вівторка — Великдень за так званим „старим стилем”. День після Великодня — то свято Святого Юрія, нашого Опікуна. А ще день після цього, четвер — то свято Вознесення за новим стилем. Як Ви вже певно звважили, цього року Великдень за новим стилем припадав на п'ять тижнів перед Великоднем старого стилю.

Десять днів після Вознесення (17 та 18 травня) припадають Зелені Свята, або Зіслання Святого Духа, за новим стилем. А цілий місяць травень — то місяць Марії, Матері Божої. В Її честь відправляють щовечора Богослуження та прикрашують Її образи в хатах.

Друга неділя травня — День Мами, що про нього новацтву не можна забувати! В цей день ми повинні виказати Мамі нашу вдячність за все, що вона робить для нас упродовж цілого року.

Як у травні було Вознесення і Зелені Свята у відсталі десяти днів, за новим стилем, так у червні, п'ять тижнів пізніше, будуть ці два свята за старим стилем. Дня 24 червня — за новим стилем празник Святого Івана Христителя, а 29 червня день Святих Апостолів Петра й Павла.

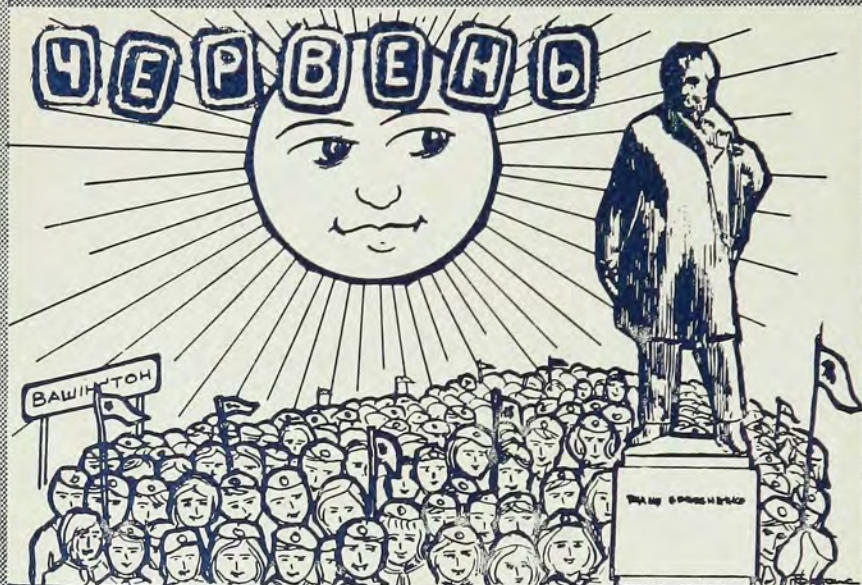
Крім цього, бачите якимось так дивно зазначені дні 27 та 28 червня. Цього року буде вшановувати їх кожен українець, особливо ж в Північній Америці: в ці дні відбудеться врочисте відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у столиці ЗДА, Вашингтоні, і слава нашого Батька Тараса піде по всьому світу.

ТРАВЕНЬ

НЕДІЛЯ	ПОНЕДІЛОК	ВІСІРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24 31	25	26	27	28	29	30

ЧЕРВЕНЬ

НЕДІЛЯ	ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				